



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 599

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 22 iulie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 161 din 26 martie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite	2–5	Minerale nr. 138/2010 privind aprobarea tarifelor percepute pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale în domeniul minier.....	12
Decizia nr. 277 din 23 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39 ¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	5–8	938/4.363. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului educației naționale pentru completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății și al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 973/4.592/2010 privind aprobarea cuantumului taxei anuale pentru efectuarea stagiului de pregătire în vederea obținerii celei de-a doua specialități de către posesorii certificatului de specialist.....	13
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
510. — Hotărâre pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare pe anul 2019 al Ministerului Transporturilor	9–11	ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
252. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unor licențe de dare în administrare pentru explorare	12	Raport detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale ale partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și ale candidaților independenți cu ocazia alegerii membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019, care se publică de către Autoritatea Electorală Permanentă conform art. 47 alin. (3) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale — Partidul Național Liberal	14–15
266. — Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse			

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 161**

din 26 martie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 10.333/1.748/2016 al Judecătoriei Cornetu și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.251 D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Dosarul se află la al doilea termen de judecată. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, respectiv Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 4.200 din 1 noiembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.333/1.748/2016, **Judecătoria Cornetu a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2) art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția a fost ridicată de Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca într-o cauză având ca obiect o contestație întemeiată pe prevederile Legii nr. 77/2016.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textele de lege criticate sunt contrare art. 1 alin. (5) din Constituție, sub aspectul previzibilității și accesibilității, deoarece consumatorul beneficiază de dreptul de a fi eliberat de orice datorii reziduale decurgând dintr-un contract de credit dacă îndeplinește criteriile prevăzute la art. 4 din lege, prin darea în plată a imobilului ipotecat, indiferent de soldul creditului ori de valoarea imobilului, drept căruia îi corespunde obligația corelativă a creditorului de a accepta bunul dat în plată și a stinge orice datorii ale acestuia care excedează valorii bunului dat în plată.** Prin prevederile art. 3 din Legea nr. 77/2016, legiuitorul transformă bunul din garanție imobiliară în mijloc de plată cu efect liberatoriu. Previzibilitatea impunea menținerea aceluiași efecte ale contractului pe care părțile le-au prevăzut sau ar fi trebuit să le prevadă la momentul încheierii

contractului. Prevederile legale criticate derogă de la legislația civilă, fără a indica expres textul de lege de la care derogă.

6. Autorul excepției arată că art. 11 din Legea nr. 77/2016 aduce atingere art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât consacră efectul retroactiv al legii. Astfel, Legea nr. 77/2016 este aplicabilă contractelor de credit aflate în derulare, la momentul intrării sale în vigoare. Autorul excepției susține că dreptul său subiectiv născut din contract nu este dat doar de rambursarea integrală a împrumutului acordat și a dobânzii, ci și de rambursarea acestora prin plată, iar nu prin predarea unui bun asupra căruia nu s-a convenit să reprezinte plată a prețului. Legiuitorul a intervenit în mod „abrupt, ilegal și neconstituțional” într-o situație ale cărei efecte au fost epuizate încă de la momentul încheierii contractului.

7. Autorul excepției mai susține că prin dispozițiile criticate se aduce o atingere nepermisă dreptului de proprietate privată al creditorului asupra sumelor de bani acordate cu titlu de împrumut, fără a exista o prealabilă și dreaptă despăgubire. Instituția de credit este titulara unui drept de creanță având ca obiect o sumă de bani. Din perspectiva art. 44 din Constituție, un astfel de drept de creanță este un drept de proprietate ce este protejat și de art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Când obiectul dreptului de creanță este înlocuit cu un obiect de valoare mai mică are loc o expropriere în favoarea unui terț, persoană de drept privat. Prin efectul liberatoriu constând în stingerea creanței reziduale a băncii, formată din diferența dintre soldul creditului la momentul plății și valoarea imobilului, dreptul de proprietate al băncii asupra acestei creanțe este afectat iremediabil prin dispariția sa.

8. Se consideră că limitarea gravă adusă dreptului de proprietate prin mecanismul dării în plată nu se încadrează în limitele permise de art. 53 din Constituție; scopul legii nu este unul general, ci unul particular, de care vor beneficia strict persoanele care se încadrează în limitele legale, persoane care nu trebuie să facă dovada diferenței dintre valoarea bunului la momentul contractării și valoarea actuală și nici a imposibilității de plată a ratelor împrumutului. În acest context limitarea dreptului de proprietate prin stingerea creanței constând în diferența dintre soldul creditului și valoarea imobilului nu asigură un just echilibru între interesul creditorului și interesul general.

9. **Judecătoria Cornetu** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

11. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 3, art. 5 alin. (2), art. 10 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției și a legilor, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 135 alin. (2) lit. b) privind economia, precum și prevederilor art. 1 — *Protecția proprietății* din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în cauză, contractul de credit a fost încheiat între bancă și consumatorii care doresc să dea în plată imobilul înainte intrării în vigoare a noului Cod civil, respectiv 1 octombrie 2011, dată anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016. Totodată, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei [...]*”.

16. Curtea constată că autorii excepției au invocat neconstituționalitatea art. 3 din Legea nr. 77/2016, fără să se raporteze în mod distinct la cele două teze ale acestuia, respectiv teza care vizează aplicabilitatea noului Cod civil („*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare*”) și teza care vizează aplicabilitatea vechiului Cod civil. În aceste condiții, Curtea reține că excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi din Legea nr. 77/2016, urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei.

17. Curtea observă că în examinarea admisibilității excepției de neconstituționalitate a tezei a doua a art. 11 din Legea nr. 77/2016, potrivit căreia legea se aplică acelor contracte de credit încheiate după data intrării sale în vigoare, este relevant faptul că în prezenta cauză contractul de credit a fost încheiat înainte de data intrării în vigoare a legii (contractual a fost novat, însă, în jurisprudența sa, Curtea s-a raportat la contractul inițial de credit; a se vedea în acest sens Decizia nr. 39 din 30 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 772 din 7 septembrie 2018, paragraful 230, și Decizia nr. 821 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 2 iulie 2018, paragraful 256). În aceste condiții Curtea va respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016, ca inadmisibilă, nefiind îndeplinită condiția legăturii cu soluționarea cauzei.

18. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la art. 3 teza a doua din Legea nr. 77/2016, aceasta urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă, având în vedere faptul că autorul excepției de neconstituționalitate critică exact înțelesul normelor legale, care a fost exclus din cadrul constituțional prin Decizia nr. 623 din

25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017.

19. Prin Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 28, Curtea a statuat, făcând referire la jurisprudența sa, în esență, că Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 este o decizie interpretativă, or, în cazul deciziilor interpretative, în măsura în care aspectele de neconstituționalitate deduse din motivarea autoarelor excepției de neconstituționalitate nu vizează înțelesul normelor juridice, care a fost exclus din sfera cadrului constituțional, nu este incident art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, instanța de contencios constituțional urmând să analizeze fondul excepției de neconstituționalitate (a se vedea și Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 651 din 8 august 2017, paragraful 48).

20. Pornind de la aceste considerente, Curtea va analiza pe fond excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la art. 1 alin. (3), art. 5 alin. (2) și art. 10 din Legea nr. 77/2016.

21. Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, prin prisma criticilor formulate de autorul excepției, Curtea va face referire la paragrafele 30—35 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 781 din 12 septembrie 2018, prin care s-a statuat că aprecierea asupra ruinei (imemente) contractuale a debitorului nu vizează evoluția/fluctuația situației financiare/materiale a debitorului, ulterioară încheierii contractului de credit, ci are în vedere, în mod exclusiv, disproporția și dezechilibrul survenite ca urmare a materializării riscului supraadăugat [referitor la noțiunea de ruină (iminentă) a debitorului a se vedea paragrafele 35 și 37 din Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, iar cu privire la noțiunea de risc supraadăugat a se vedea paragrafele 96 și 97 din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016].

22. În ceea ce privește criteriile care trebuie avute în vedere atunci când se constată apariția riscului supraadăugat, Curtea a reiterat cele reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 98. Astfel, evaluarea intervenirii acestui risc trebuie privită și realizată în ansamblu, prin analiza cel puțin a calității și a pregătirii economice/juridice a cocontractanților [dihotomia profesionist/consumator], a valorii prestațiilor stabilite prin contract, a riscului deja materializat și suportat pe perioada derulării contractului de credit, precum și a noilor condiții economice, care denaturează atât voința părților, cât și utilitatea socială a contractului de credit. Această evaluare de ansamblu permite stabilirea limitei dintre cele două categorii de riscuri — riscul inherent contractului asumat de părți în mod voluntar și riscul supraadăugat, care nu a putut face obiectul unei previzionări de către niciuna dintre părți — determinând, în funcție de rezultatul la care se ajunge, luarea unei decizii cu privire la soarta contractului. Însă, odată constatată depășirea riscului inherent contractului și survenirea celui supraadăugat, intervenția asupra acestuia devine obligatorie și trebuie să fie efectivă, fie în sensul încetării, fie în sensul adaptării contractului la noile condiții. Efectele juridice ale acestei intervenții se vor produce numai pentru viitor, prestațiile deja executate rămânând câștigate contractului.

23. Prin urmare, Curtea a reținut că, după constatarea intervenirii unui risc supraadăugat în derularea contractului de credit, vor fi evaluate, în considerarea circumstanțelor specifice fiecărui contract de credit, remediile care urmează a fi dispuse, adaptarea sau, după caz, încetarea contractului. Dar, indiferent care dintre cele două soluții va fi adoptată, aceasta va trebui să respecte exigența ca riscul supraadăugat să fie suportat împreună de debitor și creditor în mod echitabil. O asemenea exigență este impusă, pe de o parte, de faptul, subliniat de Curte în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 102, că

niciuna dintre părți nu este culpabilă de apariția evenimentului și, pe de altă parte, de faptul, de asemenea subliniat în decizia anterioară (paragraful 99), că echitatea, corolar al bune-credinței, guvernează contractul civil de la nașterea sa până la epuizarea tuturor efectelor, independent de existența unei clauze exprese în cuprinsul contractului. Cu alte cuvinte, însăși natura conceptului de risc supraadăugat, premisa constatării impreviziunii contractuale, impune cu necesitate ca acesta să fie suportat împreună de părțile contractului de credit (a se vedea în acest sens Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, paragraful 31).

24. Curtea a mai reținut că impreviziunea vizează numai o ruină contractuală, care afectează utilitatea socială a contractului de credit, și nicidecum o ruină personală a debitorului. Astfel, în evaluarea impreviziunii se vor analiza exclusiv prestațiile părților din contractul de credit, de natură să determine ruina *contractuală* a debitorului, și nu se vor avea în vedere aspectele financiare/materiale, care nu se află în legătură cu contractul de credit. În caz contrar ar fi alterată noțiunea de impreviziune contractuală, care s-ar deplasa, în cazul dat, de la evaluarea dezechilibrului dintre prestațiile părților la analiza caracterului suficient sau insuficient al veniturilor debitorului (a se vedea în acest sens paragraful 32 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

25. În considerarea celor anterior expuse Curtea a constatat că debitorul care solicită, în temeiul dispozițiilor Legii nr. 77/2016, darea în plată a imobilului, sub condiția îndeplinirii condițiilor impreviziunii, se află într-o situație diferită de aceea a debitorului care, în temeiul dispozițiilor art. 6 din Legea nr. 151/2015 privind procedura insolvenței persoanelor fizice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 464 din 26 iunie 2015, inițiază procedura de insolvență, noțiunea de insolvență fiind definită de prevederile art. 3 pct. 12 din Legea nr. 151/2015, potrivit căreia „*insolvența este acea stare a patrimoniului debitorului care se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datorilor, pe măsură ce acestea devin scadente*” (a se vedea în acest sens paragraful 33 din Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018).

26. În concluzie, Curtea a reținut că instanța judecătorească investită, în temeiul art. 7 sau, după caz, al art. 8 din Legea nr. 77/2016, cu soluționarea unor acțiuni având ca obiect contestații formulate de creditori și, respectiv, acțiuni ale debitorilor, ca expresie a obligației statului de a garanta dreptul de proprietate privată, nu va analiza dacă patrimoniul debitorului se caracterizează prin insuficiența fondurilor bănești disponibile pentru plata datorilor, pe măsură ce acestea devin scadente, ci își va limita analiza la dinamica obligațiilor reciproce, întemeiate pe contractul de credit, și, în măsura în care va ajunge la concluzia că această dinamică este de natură să conducă la ruina contractuală a debitorului, prin materializarea riscului supraadăugat, va putea constata intervenția impreviziunii contractuale. Așadar, instanța judecătorească, în evaluarea impreviziunii, nu poate împrumuta elemente/criterii specifice procedurii insolvenței persoanei fizice (a se vedea în acest sens Decizia nr. 415 din 19 iunie 2018, paragraful 35).

27. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că, indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, și anume Codului civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei impreviziunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei impreviziunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează (a se vedea Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, paragraful 115).

28. Referitor la critica privind încălcarea art. 44, art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, se impune reiterarea celor reținute în paragraful 128 al Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016. Astfel, în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, paragraful 19), Curtea a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atribuțiile acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (în acest sens a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde, în cadrul alin. (1), o dispoziție specială, în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atribuțiile dreptului de proprietate. În aceste condiții Curtea a reținut că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragrafele 59-60). Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate. Totodată, prin Decizia nr. 92 din 28 februarie 2017, paragrafele 50—60, Curtea a reținut că deși creditorul obligației deține, în principiu, un bun reprezentat de creanța care face obiectul contractului de credit, intervenția statului, operată prin textele de lege criticate, urmărește un scop legitim, ce se circumscrie conceptului de protecție a consumatorului prin evitarea punerii acestuia în situația de a plăti sume de bani corespunzătoare contractului de credit, în condițiile în care se invocă impreviziunea întemeiată pe art. 969 și 970 din Codul civil din 1864. De asemenea, Curtea a arătat că măsura criticată este adecvată, necesară și respectă un just raport de proporționalitate între interesele generale și cele particulare. În consecință, având în vedere cele anterior expuse, Curtea a constatat că mecanismul procedural reglementat de legiuitor nu pune în discuție în niciun fel condițiile de drept substanțial ce trebuie avute în vedere la depunerea notificării, ci stabilește un echilibru procedural corect între părțile aflate în litigiu, cu respectarea principiului proporționalității ce trebuie să caracterizeze orice măsură etatică în domeniul proprietății private.

29. Cu privire la criticile formulate din perspectiva prevederilor art. 53 din Constituție, Curtea observă că acestea nu au incidență în cauza de față.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza întâi, precum și ale art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Banca Transilvania — S.A. din Cluj-Napoca în Dosarul nr. 10.333/1.748/2016 al Judecătorei Cornetu.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de aceeași parte în același dosar al aceleiași instanțe și constată că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la celelalte prevederi din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Cornetu și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 26 martie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 277

din 23 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Cristian Wilhelm Honig în Dosarul nr. 11.717/325/2017 al Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.654D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca nefondată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată, spre exemplu, prin Decizia nr. 697 din 27 noiembrie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 18 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.717/325/2017 al Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Cristian Wilhelm Honig în cadrul unui litigiu având ca obiect cererea de înlocuire a amenzii contravenționale cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorul acesteia susține că „dreptul la muncă nu poate fi îngrădit (sau limitat), iar obligarea de a presta o activitate în folosul comunității, la alegere limitată, în funcție de 4—5 locuri de muncă stabilite în acest scop de unitățile administrative-teritoriale, prin hotărâre de consiliu local, este evident o îngrădire a dreptului la muncă, aceasta deoarece în Clasificarea ocupațiilor din România se regăsesc peste 3.000 de profesii și ocupații diferite”. Așa fiind, susține că libertatea alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației este limitată prin hotărârea consiliului local, fiind deci contrară Constituției.

6. **Judecătoria Timișoara — Secția a II-a civilă** apreciază că prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu încalcă dreptul contravenientului de a-și alege ocupația, astfel cum este consacrat prin art. 41 alin. (1) din Constituție. Instanța de judecată învederează faptul că dreptul conferit de norma

constituțională de referință se circumscrie dreptului prevăzut de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, drept care, așa cum s-a reținut în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, nu este absolut, ci se pretează la limitări, care trebuie să fie prevăzute de lege, să urmărească un scop legitim, respectiv să fie necesare într-o societate democratică. Instanța de judecată menționează că pot fi avute în vedere, în acest sens, și aspectele reținute de Înalta Curte de Casație și Justiție în cuprinsul Deciziei nr. 7 din 20 septembrie 2010.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și arată că dreptul constituțional la muncă, consacrat prin art. 41 alin. (1) din Legea fundamentală, reprezintă reglementarea generală în materie, recunoașterea unui drept fundamental al omului într-o societate democratică. În acest sens respectarea statului de drept și a democrației presupune, în mod imperativ, interzicerea muncii forțate și crearea cadrului legal necesar ca fiecare individ să își aleagă acea profesie, meserie ori ocupație care se potrivește cel mai bine aptitudinilor sale fizice, intelectuale ori profesionale. În susținerea punctului său de vedere, invocă jurisprudența Curții Constituționale, de exemplu, Decizia nr. 697 din 27 noiembrie 2014, prin care s-a subliniat că sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității are rolul de a sancționa și a contribui la educarea și reabilitarea contravenientului care nu are resurse bănești suficiente pentru a achita o amendă contravențională. Faptul că munca prestată în cadrul acestei pedepse are un caracter gratuit nu determină calificarea sa ca muncă forțată, ci constituie elementul de constrângere al pedepsei în cauză, prin intermediul căreia se tinde spre corectarea și reeducarea contravenientului.

9. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 sunt constituționale, iar sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității este unica posibilitate de a sancționa o persoană lipsită de resurse materiale, dar care comite fapte din sfera ilicitului contravențional, fiind singura pedeapsă care nu se răsfrânge în mod negativ asupra situației materiale a celui sancționat.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie prevederile art. 31 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor. Ulterior, prin Încheierea din Camera de Consiliu din 23 octombrie 2010, a fost soluționată cererea de îndreptare a erorii materiale strecurate în cuprinsul încheierii civile de sesizare a Curții Constituționale, mai sus menționată, în sensul că „*admite cererea de sesizare a Curții Constituționale*

cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 (...) înaintea Curții Constituționale excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor”.

13. Totodată, din examinarea conținutului încheierii de sesizare, a criticilor formulate de autorul excepției de neconstituționalitate, precum și din actele dosarului, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate, asupra căruia urmează a se pronunța, îl reprezintă, de fapt, prevederile art. 39¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, potrivit căreia „*În cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, acesta va sesiza instanța în circumscripția căreia s-a săvârșit contravenția, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității, ținându-se seama, după caz, și de partea din amendă care a fost achitată*”.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, reglementarea criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 41, potrivit căreia „*Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă*”.

15. Analizând situația de fapt din cauză, Curtea reține că prin Procesul-verbal nr. 9.040.078 din 7 octombrie 2015, întocmit de către organul constatator (Postul de Poliție Păuliș — Lipova, județul Arad), autorul excepției a fost sancționat cu amendă contravențională în cuantum de 420 lei pentru săvârșirea unei fapte contravenționale (amendă circulație). Sancțiunea amenzii contravenționale aplicate a rămas definitivă, însă nu a fost achitată în ciuda demersurilor întreprinse de către organul de specialitate al unității administrativ-teritoriale, respectiv a emiterii Somației nr. 726 din 21 iunie 2016. Aceeași procedură a fost aplicată și în cazul Procesului-verbal nr. 0343201 din 6 iulie 2016, prin care același autor a fost sancționat cu amendă contravențională în cuantum de 250 lei (amendă circulație), și pentru care a fost emisă Somația nr. 13.239 din 13 octombrie 2016. Ulterior, a fost demarată procedura de executare silită, pentru debitul în valoare de 670 lei.

16. Potrivit art. 9 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, în cazul în care contravenientul persoană fizică nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite, organul de specialitate al unității administrativ-teritoriale în a cărei rază teritorială domiciliază contravenientul va sesiza instanța judecătorească în a cărei circumscripție domiciliază acesta, în vederea înlocuirii amenzii cu sancțiunea obligării contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității. Întrucât în speța de față a fost imposibilă executarea silită a contravenientului, unitatea administrativ-teritorială a comunei Ghiroda, reprezentată legal prin primar, a solicitat instanței de judecată înlocuirea amenzii aplicate contravenientului cu sancțiunea prestării de către acesta a unei activități în folosul comunității, pe raza localității de domiciliu, în funcție de aptitudinile sale fizice și psihice, precum și de nivelul pregătirii profesionale a acestuia. În acest context, ca urmare a judecării cauzei civile având ca obiect cererea formulată de înlocuire a amenzii contravenționale în cuantum de 670 de lei cu sancțiunea prestării unei munci în folosul comunității, contravenientul Cristian Wilhelm Honig a invocat excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 39¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor.

17. Examinând critica de neconstituționalitate, Curtea reține că autorul acesteia susține că, potrivit Constituției, dreptul la muncă nu poate fi îngădit, așa încât obligarea contravenientului la prestarea unei activități în folosul comunității, la alegere, limitat în funcție de 4—5 locuri de muncă stabilite în acest scop de unitățile administrativ-teritoriale, reprezintă o îngădire a dreptului la muncă.

18. Din perspectiva criticilor formulate, Curtea reține că autorul excepției pornește de la o premisă greșită în ceea ce privește dreptul la muncă, atât în accepțiunea sa constituțională consacrată în art. 41 alin. (1) din Legea fundamentală, cât și în cea reglementată de art. 3 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011. Astfel, așa cum reiese din corelarea dispozițiilor art. 41 alin. (1) din Constituție cu art. 3 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii și art. 15 alin. (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. C/303/1 din 14 decembrie 2007, „*orice persoană are dreptul la muncă și dreptul de a exercita o ocupație aleasă sau acceptată în mod liber.*” Dreptul la muncă presupune, pe de o parte, posibilitatea fiecăruia de a desfășura o activitate profesională, la alegerea sa, iar, pe de altă parte, constă în interdicția de a presta o activitate pe care nu și-a ales-o. Acesta este un drept complex care, în sens larg, include libertatea alegerii profesiei, a ocupației, a locului de muncă, salarizarea, dreptul la negocieri colective și individuale, stabilitatea în muncă, protecția socială a muncii. Dreptul la muncă fiind, sub un anumit aspect, o expresie a libertății și personalității umane, în complexitatea dimensiunilor sale juridice, este firesc ca o persoană să nu poată fi obligată să desfășoare o muncă pe care nu și-a ales-o ori să muncească într-un anumit loc de muncă pe care nu l-a ales sau acceptat liber. Astfel, libertatea muncii, din punct de vedere juridic, presupune dreptul persoanei de a alege singură și liberă profesia, dacă muncește sau nu, pentru cine și în ce condiții. Or, Curtea constată că în cazul de față nu se poate vorbi despre o încălcare a acestui drept, fiind vorba despre o situație distinctă, respectiv de executare a unei sancțiuni contravenționale, stabilită prin lege, pentru neîndeplinirea unei obligații legale, și anume o creanță fiscală.

19. În acest context, Curtea reține faptul că art. 9 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 constituie cadrul general de reglementare a prestării unei activități în folosul comunității. Introdusă prin art. 1 pct. 4 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 108/2003 pentru desființarea închisorii contravenționale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 26 octombrie 2003, prestarea unei activități în folosul comunității a înlocuit închisoarea contravențională, astfel cum era reglementată de art. 5 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001. Aceasta din urmă a fost considerată o instituție incompatibilă cu normele Convenției europene a drepturilor omului, întrucât stabilea o sancțiune deosebit de dură, privativă de libertate, printr-o normă de drept contravențional, fără asigurarea unor garanții procesuale suficiente. Prestarea unei activități în folosul comunității sau munca în folosul comunității are un caracter special, care nu se identifică cu munca forțată, ci reprezintă o sancțiune principală alternativă amenzii contravenționale. Așa fiind, prestarea unei activități în folosul comunității, a cărei reglementare este criticată în prezenta cauză, constituie una dintre sancțiunile contravenționale principale prevăzute de alin. (2) al art. 5 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor [art. 5 alin. (2) lit. c)], alături de avertisment [art. 5 alin. (2) lit. a)] și amendă [art. 5 alin. (2) lit. b)]. Potrivit art. 9 din

aceeași ordonanță a Guvernului, prestarea unei activități în folosul comunității poate fi stabilită numai prin lege, numai pentru o anumită durată și alternativ cu amenda. În condițiile aceluiași text de lege, înlocuirea amenzii cu prestarea unei activități în folosul comunității se face de către instanța de judecată, la sesizarea organului din care face parte agentul constatator, în cazul în care contravenientul nu a achitat amenda în termen de 30 de zile de la rămânerea definitivă a sancțiunii și nu există posibilitatea executării silite. Înlocuirea sancțiunii amenzii se face cu citarea contravenientului, căruia i se oferă, la cerere, un termen de 30 de zile în vederea achitării amenzii.

20. Prin Ordonanța Guvernului nr. 55/2002 privind regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 30 august 2002, cu modificările și completările ulterioare, legiuitorul a stabilit cadrul general al executării sancțiunii muncii în folosul comunității. Astfel, supravegherea executării sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității se asigură de către primarul localității sau de către primarii sectoarelor municipiului București, prin persoane împuternicite în acest sens, cu sprijinul unității de poliție în a căror rază teritorială se execută sancțiunea, iar repartizarea sarcinilor și coordonarea acțiunilor întreprinse de persoanele împuternicite de primar, precum și modalitățile de acordare a sprijinului de către unitățile de poliție se realizează în baza unui program de supraveghere și control întocmit de primar, cu acordul unității de poliție în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința contravenientul. Prestarea activității în folosul comunității se execută pe baza unor norme orientative de muncă stabilite de primar, care să facă posibilă exercitarea controlului, la diferite intervale de timp, de către cei împuterniciți cu supravegherea executării sancțiunii, unitatea din domeniul serviciului public la care contravenientul execută sancțiunea având obligația ca, la cererea primarului, să comunice datele și informațiile solicitate cu privire la executarea sancțiunii.

21. Din examinarea prevederilor legale care conturează regimul juridic al sancțiunii prestării unei activități în folosul comunității rezultă, așa cum s-a reținut în jurisprudența în această materie a Curții Constituționale (spre exemplu, Decizia nr. 641 din 17 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 575 din 12 august 2011, și Decizia nr. 697 din 27 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 48 din 21 ianuarie 2015), că această sancțiune se aplică în urma constatării încălcării unor dispoziții legale, în scopul de a sancționa și a contribui la educarea și reabilitarea contravenientului care nu are resurse bănești suficiente pentru a achita o amendă contravențională. Faptul că munca prestată în cadrul acestei pedepse are un caracter gratuit nu determină calificarea sa ca muncă forțată, ci constituie elementul de constrângere al pedepsei în cauză, prin intermediul căreia se tinde spre corectarea și reeducarea contravenientului. Tot astfel, lipsa acordului contravenientului la aplicarea acestei sancțiuni nu poate fi interpretată ca determinând calificarea ca muncă forțată a conduitei impuse prin actul de sancționare. Având în vedere natura juridică și scopul măsurii în cauză, solicitarea acordului pentru aplicarea sa ar avea ca efect, astfel cum a reținut Curtea Constituțională în jurisprudența sa, lipsirea de eficiență a sancțiunii aplicate pentru comiterea unei fapte antisociale, cu consecința încălcării dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, în conformitate cu care, „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*” (Decizia nr. 1.354 din 10 decembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 29 decembrie 2008).

22. De altfel, aceasta este unica posibilitate de a sancționa o persoană lipsită de resurse materiale, dar care comite fapte din sfera ilicitului contravențional, fiind singura pedeapsă care nu se răsfrânge în mod negativ asupra situației materiale a celui sancționat. Curtea a statuat că legiuitorul, stabilind că instanța poate să înlocuiască, în faza de executare, sancțiunea amenzii cu cea de obligare la prestarea unei activități în folosul comunității, a reglementat o modalitate alternativă de executare a unei sancțiuni contravenționale, care, desigur, nu poate fi dispusă decât în condițiile prevăzute de lege (a se vedea, în acest sens, și Decizia nr. 572 din 29 mai 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 25 iulie 2012). Așa fiind, conduita persoanei căreia i se aplică sancțiunea contravențională a prestării unei activități în folosul comunității nu îngrădește dreptul la muncă, alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației și nici a locului de muncă.

23. Referitor la susținerile autorului excepției potrivit cărora „libertatea alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației este limitată prin hotărâre a consiliului local”, Curtea constată că acestea sunt vădit nefondate. Astfel, potrivit art. 2 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, activitatea în folosul comunității se prestează în domeniul serviciilor publice, pentru întreținerea locurilor de agrement, a parcurilor și a drumurilor, păstrarea curățeniei și igienizarea localităților, desfășurarea de activități în folosul căminelor pentru copii și bătrâni, al orfelinelor, creșelor, grădinițelor, școlilor, spitalelor și al altor așezăminte social-culturale. De asemenea, potrivit art. 13 din aceeași ordonanță, instanța de judecată stabilește, prin hotărâre, natura activităților ce vor fi prestate de debitorul/contravenient în folosul comunității, pe baza datelor comunicate de primarul localității în care acesta își are domiciliul sau reședința, ținând seama de aptitudinile sale fizice și psihice, precum și de nivelul pregătirii profesionale. În acest sens, potrivit art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, consiliul local stabilește prin hotărâre,

potrivit prevederilor art. 2, domeniile serviciilor publice și locurile în care contravenienții vor presta activități în folosul comunității. În prezenta cauză, toate acestea au fost stabilite prin Hotărârea Consiliului Local al Comunei Ghiroda nr. 25 din 27 februarie 2013. Potrivit art. 17 alin. (3)—(5) din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, la stabilirea conținutului activității ce urmează să fie prestată de contravenient, primarul va avea în vedere pregătirea profesională și starea sănătății acestuia, atestate prin acte eliberate în condițiile legii. Este interzisă stabilirea pentru contravenient a prestării de activități în subteran, în mine, metrou ori în alte asemenea locuri cu un grad ridicat de risc în prestarea activității, precum și în locuri periculoase ori care, prin natura lor, pot pricinui suferințe fizice sau pot produce daune sănătății persoanei. Sancțiunea prestării unei activități în folosul comunității se execută cu respectarea normelor de protecție a muncii. În fine, potrivit art. 23 și art. 24 din Ordonanța Guvernului nr. 55/2002, împotriva măsurilor luate cu privire la conținutul activității, la condițiile în care se realizează, precum și la modul în care se exercită supravegherea contravenientul poate face plângere, care se depune la primar sau, după caz, la unitatea de poliție de care aparține agentul însărcinat cu supravegherea activității. Plângerea, împreună cu actul de verificare a aspectelor sesizate, se înaintează în termen de 5 zile de la înregistrare judecătorei în a cărei circumscripție se execută sancțiunea. Plângerea se soluționează în termen de 10 zile de la primirea sa, iar în cazul în care instanța constată că plângerea este întemeiată, dispune, după caz, schimbarea activității sau a măsurilor de supraveghere. Hotărârea instanței de judecată este irevocabilă/definitivă și se comunică primarului sau unității de poliție la care contravenientul a depus plângerea, precum și contravenientului.

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cristian Wilhelm Honig în Dosarul nr. 11.717/325/2017 al Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă și constată că prevederile art. 391 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Timișoara — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 23 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare pe anul 2019 al Ministerului Transporturilor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților, aprobată prin Legea nr. 44/1998, cu modificările și completările ulterioare, al art. 51 din Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 148/2002 pentru asigurarea condițiilor de finanțare a organizării și desfășurării activităților legate de procesul de privatizare derulate prin Ministerul Transporturilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 57/2003, cu modificările ulterioare, al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare, aprobată prin Legea nr. 186/2008, cu modificările ulterioare, și al art. 15 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare pe anul 2019 al Ministerului Transporturilor, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Cheltuielile totale aferente veniturilor înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli aferent activității de privatizare pe anul 2019 al Ministerului Transporturilor reprezintă limite maxime care nu pot fi depășite decât în cazuri justificate și numai cu aprobarea Guvernului.

(2) În cazul în care în execuția bugetului de venituri și cheltuieli se înregistrează nerealizări ale veniturilor totale aprobate, Ministerul Transporturilor va efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Alexandru-Răzvan Cuc

Ministrul finanțelor publice,

Eugen Orlando Teodorovici

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
afereant activității de privatizare pe anul 2019 al Ministerului Transporturilor

Titlu	Articol	Alineat	Denumire indicator	Program an 2019 (lei)
30			VENITURI TOTALE, din care:	912.935
			I. Venituri curente	
			C. Venituri nefiscale	
	30.10		C.1. Venituri din proprietate	
		30.10.50	Alte venituri din proprietate	0
			II. Venituri extraordinare	0
			i. Venituri din capital	0
	39.10		Venituri din valorificarea unor bunuri	912.935
		39.10.04	Venituri din privatizare	912.935
			II.CHELTUIELI TOTALE , din care:	912.935
	87.10		Alte acțiuni economice	0
		87.10.50	Alte acțiuni economice	0
			01. CHELTUIELI CURENTE	18.500
10			Titlul I. CHELTUIELI DE PERSONAL, din care	0
	10.01		Cheltuieli salariale în bani	0
		10.01.13	Indemnizații de delegare	0
20			Titlul II. BUNURI ȘI SERVICII, din care:	8500
	20.01		Bunuri și servicii, din care:	8500
		20.01.01	Furnituri de birou	2500
		20.01.08	Poștă, telecomunicații, radio, tv, internet	0
		20.01.09	Materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional	0
		20.01.30	Alte bunuri și servicii pentru întreținere și funcționare	6000
	20.05		Bunuri de natura obiectelor de inventar	0
		20.05.30	Alte obiecte de inventar	0
	20.06		Deplasări, detașări, transferări	0
		20.06.01	Deplasări interne, detașări, transferări	0

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

	20.30		Alte cheltuieli	10.000
		20.30.01	Reclamă și publicitate	9.000
		20.30.02	Protocol și reprezentare	1000
		20.30.30	Alte cheltuieli cu bunuri și servicii	0
		20.30.30.01	* cheltuieli legate de plata onorariilor pentru consultanți, agenții de privatizare sau firme de avocatură și cele pentru pregătirea și realizarea privatizării societăților comerciale	0
		20.30.30.02	* cheltuieli pentru rapoarte de evaluare în procesul de privatizare și postprivatizare pentru: expertize, cauțiuni, evaluări în litigii, onorarii executori judecătorești, documentații pentru obținerea avizului de mediu precum și alte asemenea cheltuieli	0
		20.30.30.03	* costurile implicate de dizolvarea voluntară și lichidarea societăților comerciale	0
55			Titlul VII. ALTE TRANSFERURI, din care:	894.435
	55.01		A - Transferuri interne	0
		55.01.20	Vărsăminte din privatizare în contul general al Trezoreriei Statului	894.435
			EXCEDENT/DEFICIT (Venituri totale - Cheltuieli totale):	0
			DATE INFORMATIVE	
			A) Informații privind disponibilul de cont, din	
			1. Disponibil la începutul perioadei (01.01.2019)	0
			2. Disponibil la sfârșitul perioadei (31.12.2019)	9.250
			B) Informații privind dividendele și dobânzile datorate bugetului de stat	
			- dividende de încasat	360.000.000
			-dividende de virat	360.000.000
			* dobânzi	0

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unor licențe de dare în administrare pentru explorare

Având în vedere art. 13 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 21.914/2019 privind explorarea resurselor de apă geotermală din perimetrul geotermal Zărand, județul Arad, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și comuna Zărand, cu sediul în Zărand, județul Arad, cod de înregistrare fiscală 3520130, în calitate de administrator.

Art. 2. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 21.917/2019 privind explorarea resurselor de apă geotermală și apă minerală terapeutică din perimetrul Călimănești Sud, județul Vâlcea, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și orașul Călimănești, cu sediul în Călimănești, județul Vâlcea, cod de înregistrare fiscală 2451630, în calitate de administrator.

Art. 3. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 21.918/2019 privind explorarea resurselor de apă minerală terapeutică din perimetrul Bălțătești, județul Neamț, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Ministerul Apărării Naționale —

Unitatea Militară 02275, cu sediul în Bălțătești, județul Neamț, cod de înregistrare fiscală 6247787, în calitate de administrator.

Art. 4. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 21.920/2019 privind explorarea resurselor de apă geotermală din perimetrul geotermal comuna Sălacea, județul Bihor, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și comuna Sălacea, cu sediul în Sălacea, județul Bihor, cod de înregistrare fiscală 4784300, în calitate de administrator.

Art. 5. — Se aprobă Licența de dare în administrare pentru explorare nr. 21.933/2019 privind explorarea resurselor de apă geotermală din perimetrul geotermal Primăria Sântana, județul Arad, încheiată între Agenția Națională Pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și orașul Sântana, cu sediul în Sântana, județul Arad, cod de înregistrare fiscală 3520121, în calitate de administrator.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Gigi Dragomir

București, 27 iunie 2019.
Nr. 252.

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 138/2010 privind aprobarea tarifelor percepute pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale în domeniul minier

Având în vedere Referatul Direcției generale gestionare evaluare și concesionare resurse/rezerve minerale. Integrare europeană, înregistrat cu nr. 300.627 din 5.07.2019,

în temeiul art. 2 lit. e) și al art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 1.419/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale, cu modificările ulterioare,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale nr. 138/2010 privind aprobarea tarifelor percepute pentru actele eliberate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale în domeniul minier, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 6 octombrie 2010, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— La anexa nr. 8, titlul va avea următorul cuprins:

**„FUNDAMENTAREA
tarifelor pentru actele eliberate de Agenția Națională
pentru Resurse Minerale, prevăzute la categoria A2
lit. f)—j) din anexa nr. 1 la ordin”**

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Vasile Botoșaru

București, 5 iulie 2019.
Nr. 266.

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 938 din 26 iunie 2019

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
Nr. 4.363 din 1 iulie 2019

O R D I N

pentru completarea anexei la Ordinul ministrului sănătății și al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 973/4.592/2010 privind aprobarea cuantumului taxei anuale pentru efectuarea stagiului de pregătire în vederea obținerii celei de-a doua specialități de către posesorii certificatului de specialist

Văzând Referatul de aprobare nr. S.P./7.772/2019 al Centrului de Resurse Umane în Sănătate Publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 19 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul educației naționale emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului sănătății și al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului nr. 973/4.592/2010 privind aprobarea cuantumului taxei anuale pentru efectuarea stagiului de pregătire în vederea obținerii celei de-a doua specialități de către posesorii certificatului de specialist, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 552 din 5 august 2010, se completează cu specialitățile prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și al Ministerului Educației Naționale și instituțiile de învățământ medical superior din centrele universitare acreditate vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pintea

Ministrul educației naționale,
Ecaterina Andronescu

ANEXĂ

Completări la Cuantumul taxei anuale pentru efectuarea stagiului de pregătire în vederea obținerii celei de-a doua specialități de către posesorii certificatului de specialist

A doua specialitate	Cuantumul taxei (în lei)
Cardiologie pediatică	6.450
Chirurgie stomatologică și maxilo-facială	8.600
Gastroenterologie pediatică	6.450
Microbiologie medicală	8.600
Nefrologie pediatică	6.450
Oncologie și hematologie pediatică	6.450
Ortopedie pediatică	8.600
Pneumologie pediatică	6.450
Pedodonție	8.600

ACTE ALE AUTORITĂȚII ELECTORALE PERMANENTE

AUTORITATEA ELECTORALĂ PERMANENTĂ

RAPORT

detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale ale partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale, organizațiilor cetățenilor români aparținând minorităților naționale și ale candidaților independenți cu ocazia alegerii membrilor din România în Parlamentul European din anul 2019, care se publică de către Autoritatea Electorală Permanentă conform art. 47 alin. (3) din Legea nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale —
Partidul Național Liberal

Denumirea partidului politic: Partidul Național Liberal

Tipul procesului electoral: alegerea membrilor din România în Parlamentul European

Data desfășurării procesului electoral: 26 mai 2019

Venituri electorale							
Circumscripția electorală	Numărul candidaților din circumscripția electorală	Numele și prenumele candidaților care au depus contribuții electorale	Proveniența contribuțiilor electorale ale candidaților (venituri proprii, donații sau împrumuturi)	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din venituri proprii	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din donații	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din împrumuturi	Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale virate în contul bancar județean sau al municipiului București
	43	Blaga Vasile	Venituri proprii	100.000,00			
		Blaga Vasile	Venituri proprii	137.500,00			
		Marinescu Marian	Venituri proprii	236.400,00			
		Chirteș Ioan-Cristian	Venituri proprii	7.600,00			
		Buda Daniel	Venituri proprii	236.000,00			
		Bușoi Cristian-Silviu	Venituri proprii	100.000,00			
		Chirteș Ioan-Cristian	Venituri proprii	28.000,00			
		Tabarac Adrian	Împrumut			500.000,00	
		Falcă Gheorghe	Venituri proprii	20.000,00			
		Falcă Gheorghe	Venituri proprii	30.000,00			
		Grosu Daniel	Împrumut			70.000,00	
		Stanca Costel	Venituri proprii	60.000,00			
		Soare Emanuel	Venituri proprii	43.000,00			
		Chirteș Ioan-Cristian	Venituri proprii	8.200,00			
		Dupu Adrian	Venituri proprii	5.713,00			
		Grosu Daniel	Împrumut			30.000,00	
		Valean Adina-Ioana	Venituri proprii	100.000,00			
		Grosu Daniel	Împrumut			20.000,00	
		Grosu Daniel	Împrumut			30.000,00	
		Marin Sorina-Cristina	Împrumut			10.000,00	
		Hava Mircea-Gheorghe	Împrumut			238.075,00	
		Polak Tudor	Venituri proprii	10.000,00			
		Grosu Daniel	Împrumut			100.000,00	
		Dimitriu Ana-Maria	Împrumut			1.000.000,00	
		Bușoi Cristian-Silviu	Venituri proprii	65.000,00			
		Chirteș Ioan-Cristian	Împrumut			90.000,00	
		Grosu Daniel	Împrumut			20.000,00	
		Grosu Daniel	Împrumut			30.000,00	
		Țurcanu Mihai	Împrumut			40.000,00	
		Țurcanu Mihai	Venituri proprii	75.000,00			
Palar Ionel	Venituri proprii	100.000,00					

Circumscripția electorală	Numărul candidaților din circumscripția electorală	Numele și prenumele candidaților care au depus contribuții electorale	Proveniența contribuțiilor electorale ale candidaților (venituri proprii, donații sau împrumuturi)	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din venituri proprii	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din donații	Cuantumul total al contribuțiilor electorale ale candidaților provenite din împrumuturi	Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale virate în contul bancar județean sau al municipiului București
		Tabarac Adrian	Împrumut			200.000,00	
		Minea Marius-Dănuț	Împrumut			290.000,00	
		Șerban Alexandru Gabriel	Împrumut			258.900,00	
		Chirteș Ioan-Cristian	Venituri proprii	10.000,00			
		Miuresan Siegfried Vasile	Venituri proprii	235.000,00			
		Falcă Gheorghe	Împrumut			20.000,00	
		Falcă Gheorghe	Împrumut			150.000,00	
		Soare Dragoș	Venituri proprii	38.680,00			
		Marin Sorina-Cristina	Venituri proprii	7.000,00			
		Țurcanu Mihai	Împrumut			110.000,00	
		Minea Marius-Dănuț	Împrumut			250.000,00	
		Falcă Gheorghe	Venituri proprii	41.375,00			
		Falcă Gheorghe	Împrumut			47.375,00	
		Dimitriu Ana-Maria	Împrumut			400.000,00	
		Tabarac Adrian	Împrumut			269.000,00	
		Chirteș Ioan-Cristian	Împrumut			221.500,00	
		Buda Daniel	Venituri proprii	110.116,00			
		Buda Daniel	Împrumut			75.000,00	
		Bușoi Cristian-Silviu	Venituri proprii	110.000,00			
		Minea Marius-Dănuț	Împrumut			385.000,00	
		Chirteș Ioan-Cristian	Venituri proprii	36.000,00			
		Minea Marius-Dănuț	Împrumut			215.000,00	
		Buda Daniel	Venituri proprii	6.000,00			
	43	Subvenții	Venituri proprii	2.000.000,00			
		Subvenții	Venituri proprii	2.000.000,00			
		Subvenții	Venituri proprii	2.000.000,00			
		Subvenții	Venituri proprii	3.000.000,00			
		Subvenții	Venituri proprii	1.800.000,00			
		Subvenții	Venituri proprii	6.000.000,00			
Cuantumul total al veniturilor electorale în circumscripția electorală				7.026.434,00			
Cuantumul total al contribuțiilor electorale provenite din transferul fondurilor obținute în afara perioadei electorale				16.800.000,00			

Cheltuieli electorale

Circumscripția electorală/ Nivelul central	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală la radio, televiziune și în presa scrisă	Cuantumul total al cheltuielilor pentru producția și difuzarea materialelor de propagandă electorală online	Cuantumul total al cheltuielilor pentru cercetări sociologice	Cuantumul total al cheltuielilor pentru afișe electorale	Cuantumul total al cheltuielilor pentru broșuri, pliante și alte materiale de propagandă electorală tipărite	Cuantumul total al cheltuielilor pentru închirierea de spații și echipamente și cheltuieli de protocol destinate organizării de evenimente cu tematică politică, economică, culturală sau socială, pentru transport și cazare, pentru asistență juridică și alte tipuri de consultanță, precum și pentru plata serviciilor mandatarilor financiari	Cuantumul total al cheltuielilor pentru comisioane bancare
nivel central	7651036,96	4132690,77	247615,58	466590,22	5980147,95	4840139,78	6583,91
Cuantumul total al cheltuielilor în circumscripția electorală/la nivel central							23.324.805,17
Cuantumul total al veniturilor electorale							23.826.434,00
Cuantumul total al cheltuielilor electorale							23.324.805,17
Nume și prenume mandatar financiar coordonator				CONT CONSULTING & SERVICES — S.R.L., prin Tănase Antonel			
Semnătura mandatarului financiar coordonator							
Data întocmirii raportului detaliat al veniturilor și cheltuielilor electorale							11.06.2019

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	1.310	360	131
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	1.640		150
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.460		220
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	470		50
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.880		170
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.750		160
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	600		55
8.	Colecția Legislația României	500	130	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	800		75

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2019 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	550	1.380	3.450	8.280	18.220
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	70	180	450	1.080	2.380	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	70 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

